

# Китоби Дониёл — рақами яксаду наваду нӯҳ

*Таназзули сиёсӣ ва сарнавишти нубувватӣ: поёни ҳизбҳои демократӣ ва ҷумҳуриҳо дар заминаи нубуввати Китоби Муқаддас*

Jeff Pippenger

2024-05-03

Мо анҷоми ҳизбҳои демократӣ ва ҷумҳуриҳо дар таърихи ҳайвони заминӣ муайян месозем. Ҳайвони заминӣ Ваҳӣ боби сздаҳум ба ҳизбҳои ҷумҳуриҳо ва демократӣ тақсим мешавад, ки дар дохили таърихи нубувватиҳои шохӣ ҷумҳуриҳо бо ҳам мубориза мебаранд. Шохҳо рамзҳои қудратҳо мебошанд, ва ҳар ду шох дар дохили таърихи нубувватиҳои худ микрокосмҳои муносибати нубувватиҳои худро дар бар доранд. Барои шохӣ ҷумҳуриҳо, он микрокосм тавассути ду ҳизби асосии сиёсӣ ба тасвир кашида мешавад, ки тамоми таърихи Иёлоти Муттаҳидро фаро гирифтаанд. Иёлоти Муттаҳида яке аз шумораи андаки мамуликест, ки дар таърихи нубувватӣ муайян шудаанд ва аз ду қудрат таркиб ёфтаанд. Ҳамаи миллатҳои пешини нубуввати Китоби Муқаддас, ки бо ду қудрат муаррифӣ шудаанд, намунаи Иёлоти Муттаҳида мебошанд. Империяи Модию Форс, Фаронса (Садум ва Миср), ва Исроил бо подшоҳҳои шимолӣ ва ҷанубии худ, ҳама дар ташаккули хусусиятҳои нубувватиҳои Иёлоти Муттаҳида саҳм мегузоранд.

Империяи Модию Форс дар боби ҳаштуми Дониёл ду шох дошт, ва шохӣ охирин (Форс) болотар баромад. Мо ин унсуро муайян кардаем, бо нишон додани он ки ҳизби Демократӣ пеш аз ҳизби Ҷумҳуриҳо ба саҳнаи таърих ворид шуд; бинобар ин, ҳизби Ҷумҳуриҳо дар ниҳоят охири ин ду ҳизб хоҳад буд. Нахустин президенти ҷумҳуриҳо дар посух ба мавқеи тарафдори ғуломдории ҳизби Демократӣ ба арсаи таърих ворид шуд, ва нахустин президенти ҷумҳуриҳо дар соли 1863 Эъломияи Озодсозиро эълон кард, ки он миёнаи Ҷанги шаҳрвандии ИМА буд, ва соли исён барои калисои Лаодикияи Адвентистони Рӯзи Ҳафтум.

Охирин президенти ҷумҳуриҳо ба воситаи аввалин президенти ҷумҳуриҳо рамзгузорӣ шудааст; бинобар ин, президенти охирин дар миёни ҷанги шаҳрвандӣ байни ҳизби демократии тарафдори ғуломдорӣ ва ҳизби ҷумҳуриҳои зидди ғуломдории худ ба саҳнаи таърих ворид хоҳад шуд. Ғуломдорие, ки аз ҷониби ҳизби демократии рӯзҳои охир тарғиб карда мешавад, ғуломдории ҷаҳонӣ аст. Чунон ки бо аввалин президенти ҷумҳуриҳо буд, президенти охири ҷумҳуриҳо низ аз ҷониби ҳизби тарафдори ғуломдорӣ кушта хоҳад шуд, ҳамон тавре ки Трамп дар интиҳоботи дуздидашудаи соли 2020 аз ҷиҳати сиёсӣ кушта шуд. Чун шашумин президент аз замони охир дар соли 1989, Трамп сарватмандтарин президент мебуд ва ӯ на танҳо глобалистони Иёлоти Муттаҳида, балки тамоми ҷаҳонро ба ҳаракат меовард. Пас, дар эълони ӯ барои номзад шудан ба мақоми президентӣ дар соли 2015, ҷанги шаҳрвандии сиёсӣ байни ҳизби демократии глобалистони тарафдори ғуломдорӣ ва ҳизби ҷумҳуриҳои зидди ғуломдорӣ оғоз ёфт.

Дар иҷрои Ваҳй, боби ёздах, Трамп дар интиҳоботи дуздидашудаи соли 2020 аз лиҳози сиёсӣ кушта шуд, ва Ҳизби демократ ба шодмонӣ дар кӯчаҳо оғоз намуд, то он даме ки равшан гардид, ки дар соли 2022 Трамп бори дигар барои мақоми Президент номзад хоҳад шуд. Он гоҳ, дар иҷрои боби ёздаҳи Ваҳй, тарси бузург бар ҷаҳонигароён фурӯ омад ва ҷанги онҳо шиддат гирифт. Шаҳодати шохҳои Модию Форс муайян месозад, ки шохӣ охирина, ки бармехезад (Ҳизби ҷумҳурихоҳ), охирина бархоста, баландтар бармеояд. Охирина президенти ҷумҳурихоҳ бар Ҳизби демократ ғолиб хоҳад омад.

Интиҳоботи соли 2024 анҷоми Ҳизби демократро нишон медиҳад, зеро онҳо дигар ҳеҷ имкони пешбарӣ кардани номзаде ба мақоми президентӣ нахоҳанд дошт, пеш аз он ки қонуни якшанбе таърихи нубуввати ҳайвони заминиро ба поён расонад. Ҳангоми қонуни якшанбе, Ҳизби ҷумҳурихоҳ низ аз вучуд бозмеонад. Ҳизби демократ дар интиҳоботи соли 2024 ба анҷом мерасад, ва Ҳизби ҷумҳурихоҳ дар қонуни якшанбе ба анҷом мерасад. Қонуни якшанбе, ки анҷоми салтанати шашуми нубуввати Китоби Муқаддас аст, бо оғози ҳайвони заминӣ дар соли 1798 тасвир гардида буд. Хусусияти асосии нубуввати ҳайвони заминӣ «сухан гуфтан»-и он аст. Дар соли 1798 Иёлоти Муттаҳида Қонунҳои бегонагон ва фитнаро ба иҷро даровард, ки бинобар ин намунаи қонуни якшанбе мебошанд, вақте ки Иёлоти Муттаҳида чун аждаҳо сухан мегӯяд.

Аз соли 1776 то 1798, Иёлоти Муттаҳида, гарчанде ҳанӯз подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас набуд, се нишонаи роҳро аз сухан гуфтани Иёлоти Муттаҳида ифода мекунад. Он давра ба оғози ҳуқмронии ҳайвони заминӣ ҳамчун подшоҳии шашуми пешгӯии Китоби Муқаддас оварда расонд, ва бинобар ин, он давраеро ифода мекунад, ки ба анҷоми ҳуқмронии ҳайвони заминӣ ҳамчун подшоҳии шашум мерасонад. Эълонияи Истиқлолият дар соли 1776, ки баъдан Конститутсия дар соли 1789 ва Қонунҳои «Аҷнабиён ва Иғво» дар соли 1798 аз пайи он омаданд, се нишонаи роҳро дар таърих ифода мекунад, ки ба анҷоми ҳайвони заминӣ ҳамчун подшоҳии шашум ҳангоми қонуни якшанбе мебарад. Иҷрои он се нишонаи роҳ дар доираи таърихи ҳам ҳизби Демократӣ ва ҳам ҳизби Ҷумҳурихоҳ ба таври гуногун ифода шудааст.

Қонуни «Патриот» аз соли 2001 ибтидои бардоштани истиқлолияти шаҳрвандони Иёлоти Муттаҳидаро муайян мекунад ва он ба воситаи эълонияе, ки ватанпарастони ҳақиқии таърихи Амрико бо Эълонияи Истиқлолият ба амал дароварданд, намунавӣ гардида буд. Нишонаи роҳи Қонуни «Патриот» нахустини се нишонаи роҳ барои ҳар ду ҳизб — Ҷумҳурихоҳ ва Демократ — мебошад.

Ҳизби демократӣ дар интиҳоботи соли 2024 ба анҷом мерасад, ки он Фармонҳои иҷроии Трампро ба сахна меоварад, ки онҳоро Қонунҳои «Alien and Sedition» пешакӣ ба таври рамзӣ нишон дода буданд. Фармонҳои иҷроие, ки баъдан Трамп қорӣ мекунад, қонуни якшанбе нестанд, аммо онҳо намунае аз сухан гуфтан ҳамчун аждаҳо мебошанд, зеро Трамп онҳоро ба қор хоҳад бурд, ҳангоме ки ӯ он чизеро ба иҷро мерасонад, ки хоҳар Уайт онро чунин муайян кардааст: «истибдоди ғайбӣ» дар рӯзҳои охир ба вуқӯ хоҳад пайваست. Истибдод калимаест, ки диктатураро ифода мекунад, ва он ба воситаи Фармонҳои иҷроӣ амалӣ мегардад, ки дар Қонунҳои «Alien and Sedition» ба таври рамзӣ нишон дода шудаанд.

Вақте ки Трамп Фармонҳои иҷроии худро татбиқ мекунад, баргардонидани Муҳокимаҳои Пелоси, ки раёсати ҷумҳури ноқоми Байденро нишонгузори карданд, ба вучуд хоҳад омад.

Давраи замоне, ки анҷоми ҳизби Демократӣ ва Ҷумҳурихоҳро муайян мекунад, мӯҳри Алфа ва Омегаро дорост, зеро оғози ҳар як давра анҷомро ифода менамояд. Аз ин рӯ, аввалин нишонаи роҳ барои ҳизби Демократӣ Қонуни Патриот аз соли 2001 аст, ва нишонаи дуюми роҳ Мурофияҳои Пелоси мебошанд, ки соли 2021 оғоз ёфтанд. Он мурофияҳо радкунии комили Конститутсияи соли 1789-ро ифода мекунанд. Мурофияҳои Пелоси нишонаи миёнаи роҳро дар ҳатти ҳизби Демократӣ ифода мекунанд, ки намунаи он ҳангоме зоҳир шуд, ки Конститутсия аз ҷониби сздаҳ мустамлика, сздаҳ сол пас аз 1776, тасвиб гардид. Мурофияҳои Пелоси исён бар зидди Конститутсияро ифода мекунанд ва намунаи онҳо соли 1789 буд. Нишонаи сеюми роҳ барои ҳатти Демократҳо ҳамон ҷое аст, ки онҳо ҳамчун як ҳизби сиёсӣ ба анҷом мерасанд.

Онҳо дар интиҳоботи соли 2024 ба поён мерасанд, ва ҳангоме ки маросими савгандёдкунии соли 2025 анҷом ёбад, маҷмӯаи дуюми Озмоишҳои Пелосӣ ба воситаи Фармонҳои иҷроия ба амал оварда хоҳад шуд, ки онҳоро Қонунҳои бегонагон ва фитнаангезӣ ҳамчун намуна пешақӣ тасвир карда буданд. Бинобар ин, сеюмин waymark барои ҳизби демократ Қонунҳои бегонагон ва фитнаангезии соли 1798 мебошад. Даврае, ки анҷоми ҳизби демократро намоёндагӣ мекунад, бо як интиҳобот, як маросими савгандёдӣ ва ҷорӣ гардидани lawfare-и сиёсии шайтонӣ оғоз меёбад, ва бо як интиҳобот, як маросими савгандёдӣ ва ҷорӣ гардидани lawfare-и сиёсии шайтонӣ ба поён мерасад.

Барои ҳизби ҷумҳурихоҳ, нахустин waymark Қонуни Patriot аз соли 2001 аст, ки намунаи он Ёлломияи Истиқлолият дар соли 1776 мебошад. Waymark-и дуум ҳамон нест, ки waymark-и дуум барои ҳизби демократ буд. Waymark-и дуум, ки барои демократҳо бо Конститутсияи соли 1789 ифода шудааст, аввалин муҳокимаҳои Pelosi буд, аммо waymark-и дуум барои ҷумҳурихоҳон, ки бо Конститутсияи соли 1789 ифода шудааст, Қонуни Alien and Sedition аст, ки пас аз анҷом ёфтани савгандёдкунии дуюми Trump дар соли 2025 иҷро мешавад. Чӣ гуна Қонунҳои Alien and Sedition аз соли 1798 метавонанд Конститутсияи соли 1789-ро ифода намоянд?

Дар маросими дуюми савгандёдкунии Трамп, Фармонҳои Иҷроии ӯ, ки бо Қонунҳои «Бегонагон ва Фитнаангезӣ»-и соли 1798 тимсол шудаанд, на танҳо маҷмӯи дуюми Мурофияҳои Пелосиро оғоз мекунанд, балки ҳамчунин ташаккули сурати ҳайвонро оғоз менамоянд. Давраи ташаккули сурати ҳайвон бо сухан гуфтан чун аждаҳо оғоз мешавад ва ба поён мерасад. Ин сухан гуфтан дар оғози ин давра барпо шудани қудратҳои подшоҳиро ифода мекунад, ки ҳамчун диктатура, ё чунон ки Хоҳар Уайт онро меномад, «истибдод», муаррифӣ шудаанд. Сухан гуфтани аждаҳо дар анҷоми давраи ташаккули сурати ҳайвон муайян месозад, ки ҳокимияти қудратҳои динӣ бар қудратҳои сиёсӣ барқарор карда мешавад.

Ёлломияи Истиқлолият ёлломияе бар зидди зулми ҳам ҳокимияти сиёсии подшоҳони Аврупо ва ҳам ҳокимияти динии калисои Рум буд. Давраи ташаккули ҳайкали ваҳшӣ ҳамон

чое мебошад, ки ин ду қудрати фосид бо ҳам муттаҳид мегарданд, дар ҳоле ки ҳокимияти динӣ бар ин муносибат ҳукмрон аст. Дар ташаккулёбӣ, ё дар омезиши ин ду қудрат, ҳокимияти динӣ ҳамонест, ки дар охир бармехезад ва болотар аст. Бинобар ин, оғози он давра анҷоми он давраро намояндагӣ мекунад. Қонунҳои «Alien and Sedition» аз соли 1798 анҷоми ҳизби Демократиро намояндагӣ мекунад, ва онҳо нуқтаи сеюми роҳи он мебошанд, аммо ҳамзамон нуқтаи дуюми роҳро дар давраи анҷоми ҳизби Ҷумҳуриҳо намояндагӣ мекунад. Нуқтаи сеюми роҳи ҳизби Ҷумҳуриҳо иҷрои маҷбурии қонуни якшанбе мебошад.

Барои ҳизби демократӣ се нишондиҳандаи марҳилавӣ, ки бо 1776, 1789 ва 1798 ифода ёфтаанд, рамзӣ ба 2001 (1776), аввалин мурофияҳои Пелосӣ дар соли 2021 (1789) ва дуввумин мурофияҳои Пелосӣ дар соли 2025 (1798) ишора мекунад.

Барои ҳизби ҷумҳуриҳо се нуқтаи аломатӣ, ки бо солҳои 1776, 1789 ва 1798 ифода мешаванд, ба таври намунавӣ солҳои 2001 (1776), мурофияҳои дуюми Пелосӣ дар соли 2025 (1789), ва қонуни якшанбе (1798)-ро таҷассум мекунад.

1776, 1789 ва 1798 бисту ду солро ифода мекунад, ва бисту ду рамзи пайваستшавии Илоҳият бо башарият аст. Ин се аломати роҳи шаҳодати «Ҳақиқат»-ро дар бар доранд, зеро онҳо нишон медиҳанд, ки аломати роҳи аввал ва охирин ҳамон як ҳақиқатро муайян месозанд. 1776 барқарор шудани истиқлолиятро муайян мекунад, ва 1798 барҳам дода шудани истиқлолиятро муайян мекунад. Пас, онҳо ҳарфҳои аввал ва охири алифбои иброниро, ки аз бисту ду ҳарф иборат аст, ифода мекунад. Ҳарфи сздаҳум рамзи исён аст, ва ин се ҳарф якҷо — аввал, сздаҳум ва охирин — барои сохтани калимаи ибронии «Ҳақиқат» муттаҳид мешаванд.

1776 11 сентябри соли 2001-ро ифода мекунад ва оғози вақти мӯҳрғузории яксаду чихилу чор ҳазорро нишон медиҳад. Он оғози пошидани борони охирро нишон медиҳад, ки он давраи замонест, ки дар он аждаҳо барои хизматҳои анҷомдодааш ба ҳайвон дода мешавад, ҳамон тавре ки ҳизби аждаҳои демократӣ аз ҷониби ҳизби ҳайвони ҷумҳуриҳо мағлуб хоҳад шуд.

Дар он таърих мӯҳрғузории шоҳи ҳақиқии протестантӣ дар он давраи вақт ба анҷом мерасад, ки Худованд дастӣ Худро бори дуюм дароз мекунад, то қавмеро ҷамъ оварад, ки ҳамчун рондагони Исроил шинохта мешаванд ва ки дар қонуни якшанбе ҳамчун парчам бардошта хоҳанд шуд.

18 июли соли 2020 шоҳи ҳақиқии протестантӣ пароканда карда шуд, ва бисту ду сол пас аз соли 2001, дар июли соли 2023 кори ҷамъоварии дувум ба воситаи овозе, ки дар биёбон нидо мекард, оғоз гардид. Ҷамъоварии аввал дар соли 2001 ба вуқӯъ пайваст, вақте ки ғариштаи боби ҳаҷдахуми Ваҳй, дар ҳоле ки биноҳои бузурги шаҳри Нью-Йорк фуру мерехтанд, назил шуд. Фуруд омадани он ғаришта оғози замони мӯҳрғузорию ифода мекард, ва фуруд омадани Микоил, ғариштаи муқарраб, дар 18 июли соли 2020 анҷоми замони мӯҳрғузорию ифода намуд. Исо, ҳамчун Алфа ва Омега, ҳамеша анҷомро ба воситаи оғоз тасвир мекунад; бинобар ин, унсурҳои нубувватии ҷамъоварии аввал, ки 11

сентябри соли 2001 оғоз ёфт, унсурҳои нубувватино, ки дар ҷамъовариҳои дувум ба вуқӯъ меоянд, ифода мекунад.

Се мисоли равшани ҷамъовариҳои дуҷум ҳастанд, ки таърихи анҷомёбандаи замони мӯҳригузориҳои яксаду ҷиҳилу ҷор ҳазорро намоёндагӣ мекунад, яъне таърихи Масеҳ, таърихи паёмҳои фариштаи якум ва дуҷум аз 11 августи соли 1840 то 22 октябри соли 1844, ва ҳамчунин таърихи фариштаи сеҷум аз 22 октябри соли 1844 то ошӯби соли 1863. Он се шоҳид ҷамъовариҳои дуҷуми яксаду ҷиҳилу ҷор ҳазорро аз июли 2023 то қонуни якшанбеи ба зудӣ ояндаро барқарор менамоянд. Агар мо аз ҳар як таърих як унсури мушаххасро ҷудо намоем, далели нақши воӣи сеҷумро меёбем.

Дар анҷоми маҷлиси бошишгоҳи Экзетер дар 17 августи соли 1844, паёми Нидои Нисфишаб эълон карда шуд. Он эълон, дар таърихи яксаду ҷиҳилу ҷаҳор ҳазор, муаррифгари эълони паёми Нидои Нисфишаб буд, зеро ҳар ду таърих иҷроии масали даҳ бокира буданд ва ҳастанд. Хоҳар Уайт муайян месозад, ки вуруди зафармандонаи Масеҳ ба Ерусалим муаррифгари эълони Нидои Нисфишаб дар соли 1844 буд. Ягона боре ки Масеҳ бар ҳайвоне савор шуд, дар вуруди Ё ба Ерусалим буд, ва ҳайвоне ки Ё бар он савор шуд, ҳар буд, ки рамзи ислом аст. Дар давраи ҷамъовариҳои дуҷум аз соли 1844 то 1863, дар соли 1848 Хоҳар Уайт муайян месозад, ки миллатҳои Аврупо ба ҳашм оварда мешуданд, ва ба ҳашм овардани миллатҳо дар он таърих ба воситаи таҳдидҳои идомаи ҷанг, ки аз ҷониби ислом бар Аврупо оварда мешуд, анҷом пазируфт. Дар ҳар яке аз се таърихи ҷамъовариҳои дуҷум, нақши исломи воӣи сеҷум муайян карда мешавад.

Вақти муҳр задани яксаду ҷилу ҷаҳор ҳазор аз 11 сентябри соли 2001 оғоз ёфт, вақте ки Ислом, ҳамчун воӣи сеҷум, ҳамлаи ногаҳонӣ бар замини ҷалолманди муосир — Иёлоти Муттаҳида — овард. Бисту ду сол баъд, 7 октябри соли 2023, Ислом, ҳамчун воӣи сеҷум, бар замини ҷалолманди қадим ҳамлаи ногаҳонӣ овард. Ҳангоми қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда, ки зилзилаи бузурги Ваҳйи ёздаҳ аст, воӣи сеҷум боз ногаҳон меояд, зеро он бори дигар ҳамлаи ногаҳонӣ бар замини ҷалолманди муосирро ба анҷом мерасонад.

Исёне, ки Исроили зоҳирӣ ҳамчун рамзи онҳое ифода мекунад, ки Масеҳи худро ба салиб кашиданд, ва се ҳамлаи ногаҳонии исломи воӣи сеҷум, нишони «Ҳақиқат»-ро дар худ доранд. Паёме, ки як саду ҷиҳилу ҷор ҳазорро мӯҳр мезанад ва кори бори дуҷум ҷамъ овардани қавми Худоро дар рӯзҳои охир анҷом медиҳад, дар давраи замоне ба вуқӯъ меояд, ки фаъолияти исломи воӣи сеҷум фаъол аст.

Давраи нубувватие, ки ҳамчун «ҷамъовариҳои дуҷум» тасвир шудааст, ба таври возеҳ давраҳои муайяни нубувватино, ки тамоми таърихи «ҷамъовариҳои дуҷум»-ро ташкил медиҳанд, мушаххас менамояд. Фуруд омадани Масеҳ баъд аз эҳёи Ё оғози кори Ёро барои ҷамъ овардани онҳое, ки назди салиб пароканда шуда буданд, нишон медиҳад.

Он гоҳ Исо ба онҳо гуфт: «Ҳамаи шумо ин шаб аз боиси Ман ба васваса хоҳед афтод; зеро навишта шудааст: “Ҷўпонро хоҳам зад, ва гўсфандони рама пароканда хоҳанд шуд”. Матто 26:31.»

Пас аз се рӯз дар қабр, Масеҳ назди шогирдон фуруд омад ва давраи чилрӯзаи таълими шахсиро оғоз кард, ки баъд аз он давраи даҳрӯзаи ягонагӣ ва дуо пеш аз рехта шудани Рӯҳулқудс бе андоза дар рӯзи Панतिकост фаро расид.

Рисолати аввалро ман, эй Теофилус, дар бораи ҳамаи он чи Исо ба амал кардан ва таълим додан оғоз намуд, навишта будам, то рӯзе ки Ў боло бурда шуд, баъд аз он ки ба воситаи Рӯҳулқудс ба ҳаввориёне ки баргузида буд, аҳком дода буд; ба онҳо низ Ў пас аз уқубати Худ бо далелҳои бисёри қотеъ Худро зинда нишон дод, дар муддати чихил рӯз ба онҳо зоҳир шуда, ва дар бораи чизҳои ки ба Подшоҳии Худо тааллуқ доранд, суҳан мегуфт; ва чун бо онҳо чамъ омада буд, ба онҳо амр фармуд, ки аз Уршалим дур нашаванд, балки мунтазири ваъдаи Падар бошанд, ки, гуфт Ў, «аз Ман шундаед. Зеро Яҳё ба ростӣ бо об таъмид меод; аммо шумо баъд аз чанд рӯз бо Рӯҳулқудс таъмид хоҳед ёфт». Пас, чун онҳо гирд омаданд, аз Ў пурсиданд, гуфта: «Худовандо, оё дар ҳамин вақт Подшоҳиро ба Исроил боз барқарор хоҳӣ кард?» Ў ба онҳо гуфт: «Донистани замони ӯ мавсимҳои ки Падар дар ихтиёри Худ қарор додааст, аз онҳо шумо нест. Лекин, ҳангоме ки Рӯҳулқудс бар шумо нозил шавад, қувват хоҳед ёфт; ва барои Ман дар Уршалим, дар тамоми Яҳудия, дар Сомария, ва то ақсои замин шохидон хоҳед буд». Ва ин суҳанонро гуфта, дар ҳоле ки онҳо менигаристанд, Ў боло бурда шуд; ва абре Ёро аз назари онҳо пинҳон кард.... Ва чун рӯзи Панतिकост пурра фаро расид, ҳама якдилона дар як ҷо буданд. Ва ногаҳон аз осмон овозе омад, мисли вазиши тундбоди нерӯманд, ва тамоми хонаро, ки дар он нишаста буданд, пур кард. Аъмол 1:1–9, 2:1, 2.

Чил рӯз, ва баъд аз он даҳ рӯзе ки шогирдон мебоист барои ваъдаи Падар «интизор» шаванд, Масеҳ шогирдони Худро бори дуюм чамъ меовард. Давраи интизорӣ дар Ерусалим рамзи замони таъхир аст, мувофиқ бо замони таъхири Матто бисту панҷ ва Ҳабаққуқ ду. Тамоми ин давра аз ҷониби Масеҳ ҳамчун давраи муайян қарда мешавад, ки аз қори Илос оғоз меёбад, ҳангоме ки Юҳанно таъмид меод, ва тамоми ин давра бо таъмиди Рӯҳулқудс дар Панतिकост анҷом ёфт. Таъмид рамзи марг, дафн ва эҳёст; бинобар ин, нишонаи мобайнии тамоми ин давра салиб буд, зеро тамоми ин давра муҳри «Ҳақиқат»-ро дорад.

Тамоми ин давра бо таъмид ёфтани Масеҳ аз дасти Яҳё оғоз меёбад, ҳангоме ки Рӯҳулқудс ба сурати қабӯтар нозил шуд. Сипас қори чамъ овардани шогирдоне, ки бояд асоси маъбади масеҳӣ бошанд, оғоз гардид. Дар анҷоми он давра Масеҳ шогирдони Худро бори дуюм чамъ меоварад, ва давраи чамъоварии дуюм такрори давраи чамъоварии аввал аст, зеро Масеҳ анҷоми чизеро бо оғози он тасвир мекунад.

Салибро таъмиди Масеҳ рамзан ифода қарда буд, ва ҳар ду воқеа қори чамъ овардани шогирдонро оғоз намуданд. Нишонаи роҳе, ки ибтидо ва интиҳоро муайян мекунад, марг, дафн ва эҳёро ифода менамояд. Пас аз эҳё, чихил рӯзи озмоиш дар биёбон рамзи чихил рӯзи таълим баъд аз фуруд омадани Ў назди шогирдон буд. Ҳар ду чихил рӯз як ҳақиқати аслиро ифода мекунад, ки Исо онро чунин баён мекунад: «Навишта шудааст: одам на фақат аз нон зиндагӣ мекунад, балки аз ҳар қаломе ки аз даҳони Худо мебарояд».

Дар он давраи вақт Исо ба шогирдон ҳамаи он чизеро, ки анбиё дар бораи Масеҳ шаҳодат дода буданд, қушод; ба ҳамин тарз Он давраро ҳамчун қушода шудани Қаломе нубуввати

Худ муайян намуд.

Ва инак, ду нафари онҳо дар ҳамон рӯз ба деҳае мерафтанд, ки Эммоус ном дошт ва аз Уршалим тақрибан шаст стадия дур буд. Ва онҳо бо якдигар дар бораи ҳамаи ин воқеаҳое, ки рӯй дода буданд, суҳбат мекарданд. Ва чунин воқеъ шуд, ки ҳангоме ки онҳо бо ҳам гуфтугӯ ва муҳокима мекарданд, худи Исо наздик омада, ҳамроҳи онҳо равон шуд. Аммо чашмони онҳо баста дошта шуда буд, то ки Ёро нашиносанд.... Он гоҳ Ё ба онҳо гуфт: «Эй беҳирадон ва сустдилон дар бовар кардан ба ҳар он чи анбиё гуфтаанд! Оё намебоист Масеҳ ин азобхоро кашида, ба ҷалоли Худ дохил шавад?» Ва аз Мусо ва ҳамаи анбиё оғоз намуда, дар ҳамаи Навиштаҳо он чиро, ки дар бораи Худи Ё буд, ба онҳо шарҳ дод. Ва онҳо ба деҳае, ки сӯи он мерафтанд, наздик шуданд; ва Ё вонамуд кард, ки меҳодад дуртар биравад. Аммо онҳо Ёро нигоҳ дошта, гуфтанд: «Бо мо бимон, зеро шом наздик аст ва рӯз хеле гузаштааст». Ва Ё даромад, то бо онҳо бимонад. Ва чунин воқеъ шуд, вақте ки Ё бо онҳо бар сари дастархон нишаст, нонро гирифта, баракат дод, пора кард ва ба онҳо дод. Он гоҳ чашмони онҳо кушода шуд, ва Ёро шинохтанд; ва Ё аз назари онҳо ғайб зад. Луқо 24:13–16, 26–31.

Масеҳ бо шогирдоне, ки Ёро нашинохта буданд, монд, то даме ки чашмони онҳоро кушод; «ва аз Мусо ва ҳамаи анбиё сар карда, дар тамоми Навиштаҳо он чизхоро, ки дар бораи Худи Ё буданд, ба онҳо баён намуд». Чашмони онҳо он гоҳ кушода шуданд, ки ба онҳо «нон» дода шуд, то бихӯранд. Пас аз чихил рӯз Масеҳ ба осмон сууд намуд ва «аз пеши назари онҳо ғайб зад», чунон ки дар оғози он чихил рӯзи таълим бо шогирдони Эммоус карда буд. Он гоҳ онҳо даҳ рӯзи омодагӣ барои Панतिकостро оғоз карданд, ки рамзи қонуни якшанбеи ба зудӣ оянда мебошад.

Дар вақти зилзилаи бузург, ки ҳамон қонуни якшанбе аст, войи сеюми Ислом зуд фаро мерасад; ва Ислом ҳамон «боди» «сахти» «шарқӣ»-и Ишаъест, яъне он дамest аз Ҳизқиял, ки аз чор боди Юҳанно меояд, ки дар вақти мӯҳрғузорию саду чихилу чор ҳазор боздошта мешаванд.

Ҳангоме ки яксаду чилу чаҳор ҳазор мӯҳр зада мешаванд, он гоҳ чор бод раҳо мегарданд, ва «ногаҳон аз осмон садое омад, мисли вазиши боди саҳту шадид, ва тамоми хонаро пур кард». Исломи войи сеюм «ногаҳон» ва ғайричашмдошт зарба мезанад, ва «садое аз осмон»-ро ба вучуд меоварад, ки ҳамон карнаи ҳафтум аст, ки муайян месозад кай сирри Худо ба анҷом мерасад; ва сирри Худо барои яксаду чилу чаҳор ҳазор он гоҳ ба анҷом мерасад, ки Илоҳият (рехтани Рӯҳи Муқаддас) ба таври доимӣ бо инсоният пайваст мегардад, ва Худованд ногаҳон ба маъбади Худ меояд (он хонае ки шогирдон дар он ҷамъ омада буданд) ва бо яксаду чилу чаҳор ҳазор ба аҳд медарояд.

Мо ин таҳқиқро дар мақолаи оянда идома хоҳем дод.

«Худованд меҳодад, ки мо ба кӯҳ бароем, — яъне боз ҳам бевоситатар ба ҳузури Ё дохил шавем. Мо ба бухроне наздик мешавем, ки беш аз ҳар вақти пешин аз ибтидои чаҳон то кунун, тақозо хоҳад кард, ки ҳар касе, ки номи Масеҳро бар забон овардааст, худро қомилан тақдис намояд.

«Эҳёи парҳезгории ҳақиқӣ дар миёни мо бузургтарин ва фавритарин аз ҳамаи ниёзҳои мост. Мо бояд аз ҷониби Худо масҳи муқаддас, таъмиди Рӯҳи Ӯро дошта бошем; зеро ин ягона василаи муассир дар паҳн намудани ҳақиқати муқаддас аст. Маҳз Рӯҳи Худост, ки қобилиятҳои бечони ҷонро зинда месозад, то чизҳои осмониро дарк намоянд, ва меҳрхоро ба сӯи Худо ва ҳақиқат ҷалб мекунад.»

«Ин имтиёзи мост, ки Каломи Худоро ҳамон гуна ки ҳаст, бипазирем. Вақте ки Исо наздик буд шогирдони Худо тарк намуда, ба осмон сууд кунад, ба онҳо супориш дод, ки паёми Инҷилро ба ҳамаи миллатҳо, забонҳо ва қавмҳо расонанд. Ӯ ба онҳо гуфт, ки дар Ерусалим бимонанд, то даме ки аз аъло бо қувват либос пӯшонида шаванд. Ин барои муваффақияти онҳо зарур буд. Масҳи муқаддас бояд бар бандагони Худо нозил мегардид. Ҳамаи онҳое ки қомилан ҳамчун шогирдони Масеҳ шинохта мешуданд ва бо расулон ҳамчун мубаллиғон ҳамкор буданд, дар Ерусалим ҷамъ омаданд. Онҳо ҳамаи ихтилофҳои қанор гузоштанд. Онҳо якдилона дар дуо ва илтиҷо давом мекарданд, то ки иҷроӣ ваъдаи Рӯҳи Муқаддасро дарёфт намоянд; зеро онҳо мебоист Инҷилро бо зухури Рӯҳ ва бо қудрати Худо мавъиза кунанд. Барои пайравони Масеҳ он замон давраи хатари бузург буд. Онҳо мисли ғусфандон дар миёни гургон буданд, вале бо вучуди ин далер буданд, зеро Масеҳ аз мурдагон эҳё шуда буд ва Худо ба онҳо зоҳир карда буд ва ба онҳо баракати махсусро ваъда дода буд, ки онҳо сазовор мешаванд, то берун рафта Инҷили Ӯро ба ҷаҳон мавъиза намоянд. Онҳо дар интизори иҷроӣ ваъдаи Ӯ буданд ва бо ҷӯшиши хос дуо мекарданд.»

«Маҳз ҳамин роҳро бояд онҳое пеш гиранд, ки дар қори эълон кардани омадани Худованд бар абрҳои осмон саҳм мегузоранд; зеро қавме бояд омода карда шавад, то дар рӯзи бузурги Худо истодагӣ намояд. Гарчанде Масеҳ ба шогирдонаш ваъда дода буд, ки онҳо Рӯҳулқудсро хоҳанд ёфт, ин зарурати дуоро аз миён набурд. Балки онҳо боз ҳам қиддитар дуо мекарданд; ҳамдилона дар дуо давом менамуданд. Онҳое ки ҳоло ба қори қиддии омода сохтани қавме барои омадани Худованд машғуланд, бояд онҳо низ дар дуо давом намоянд. Шогирдони аввалин якдил буданд. Онҳо ҳеҷ гумонпардозӣ ва ҳеҷ назарияи қунҷковонае надоштанд, то дар бораи он ки баракати ваъдашуда ҷӣ гуна бояд фаро расад, онро пеш ниянд. Онҳо дар имон ва рӯҳ як буданд. Онҳо ҳамфикр буданд.»

«Ҳама шубҳаро дур созад. Тарсҳои худро қанор гузоред ва он таҷрибаро ба даст оваред, ки Павлус дошт, вақте нидо кард: “Бо Масеҳ маслуб шудаам; бо вучуди ин зиндагӣ мекунам; аммо на ман, балки Масеҳ дар ман зиндагӣ мекунад; ва ҳаётеро, ки ҳоло дар қисм зиндагӣ мекунам, бо имони Писари Худо зиндагӣ мекунам, ки маро дӯст дошт ва Худо барои ман таслим кард.” [Ғалотиён 2:20.] Ҳама чизро ба Масеҳ таслим кунед, ва бигзор ҳаёти шумо бо Масеҳ дар Худо пинҳон бошад. Он гоҳ шумо қуввае барои некӣ хоҳед буд. Як нафар ҳазор қасро таъқиб хоҳад кард, ва ду нафар даҳ ҳазорро ба фирор хоҳанд овард». Gospel Workers, 369–371.